

[Handelsministeren].

Handelsministeriet er bekendt med behovet for eksportrådgivning og information, navnlig over for mindre virksomheder. Handelsministeriet udsendte derfor i august 1977 en pjece om erhvervsfremmeservice til industri og håndværk som en vejledning, der navnlig henvendte sig til små og mellemstore virksomheder inden for industri og håndværk, samt til enkeltpersoner, der tænker på at starte egen virksomhed. Pjecen blev udsendt direkte til op mod 70.000 virksomheder, herunder også til visse rådgivende virksomheder, pengeinstitutter, biblioteker samt erhvervs- og interesseorganisationer m. v. Et eksemplar blev også sendt til folketingets medlemmer. Pjecen indeholder en adresseliste med telefonnumre og har været meget efterspurgt. Der er derfor nu ved at blive udarbejdet en ny udgave.

Hvad angår de 7 konkrete forslag, som omtales i artiklen i Børsen, finder jeg det rigtigst, at forslag om udvidet adgang til eksportrådgivning fremsættes over for eksportfremmerådet og dets bevillingsudvalg, der fastsætter retningslinjerne for og administrerer fordelingen af de betydelige tilskud, der ydes fra staten til eksportaktiviteter. I disse organer er de interesserede erhvervsorganisationer repræsenteret. Jeg kan endelig henvise til, at der inden for det sidste par år som led i byerhvervenes konsulenttjeneste er åbnet adgang for erhvervs- og brancheorganisationer til at opnå støtte til ansættelse af eksportkonsulenter.

Når der endelig spørges, om en styrkelse af Projekt Erhvervsudvikling indgår i regeringens overvejelser, må jeg minde om, at projektet efter forligsaftalen skal afvikles i løbet af 1979. Teknologirådet havde gerne set afviklingsperioden forlænget til og med 1980 og sammenkædet med en gradvis udbygning af de regionale teknologiske informationscentre. Som bekendt har vi ved prioriteringen af erhvervsfremmebevillingerne måttet give eksportfremmemidlerne og produktudviklingen 1. prioritet, og det har ikke for nærværende været muligt at afsætte yderligere midler til andre foranstaltninger, herunder informationscentre, som fortsat står højt på ønskelisten.

Til *justitsministeren* (26/4 79) af:

Thorndahl (FP):

»Vil ministeren oplyse, om det er korrekt, at der i de seneste år har været en tendens til, at stat, amter og kommuner får ret i højesteret over for den danske befolkning på trods af, at borgerne har fået medhold i landsretterne?«

(Spm. nr. 880).

Begrundelse.

I Midtjyllands Avis kunne man den 3. april 1979 læse:

»Der har de seneste par år været en tendens til, at stat og kommune får ret i højesteret.

Sådan siger advokat Bent E. Jespersen, Silkeborg, der netop har sluttet en proces i højesteret for chauffør Jens Andersen, Silkeborg, mod Gjern kommune i den efterhånden snart tre år gamle sommerhussag fra Truust.

Vestre landsret gav for halvandet år siden Jens Andersen medhold i, at Gjern kommune var ansvarlig for en opstemning af vand, som skete i hans sommerhus i Teglgårdsparken i Truust, og at kommunen og Kommunernes gensidige Forsikringsselskab måtte betale 62.610 kr. i erstatning.

Jens Andersen får ingen erstatning.

Trods en enstemmig domsafsigelse i landsretten har højesteret med snævreret mulig margin, fire ud af syv dommere, frifundet Gjern kommune for ansvaret.

– Jeg finder det højst urimeligt, at højesteret vil bruge en 4–3 dom til at lade den lille mand betale gildet, siger Bent E. Jespersen. Kommunen bør også for højesteret som for landsretten have et skærpet ansvar, fordi borgerne overhovedet ikke har nogen mulighed for at sikre sig.

I januar 1976 stoppede kloakken til, og vand gik op i Jens Andersens sommerhus. Ødelæggelserne var så omfattende, at huset siden blev solgt med betydeligt tab.

De fire højesteretsdommere fandt det ikke godtgjort, at Gjern kommune har forsømt sin pligt til rensning og vedligeholdelse af kloaknettet.«

Det vil være belastende for retsbevidstheden og retssikkerheden, såfremt advokat Bent E. Jespersen har ret i sin vurdering. Det vil derfor være af stor værdi, hvis ministeren oplyser, i hvor mange tilfælde og på hvilken måde højesteret, f. eks. siden 1. januar 1970,